

vání a výchova dětí a že zrušování tříd není dáno do libovůle předsedy zšr-y.

Námítky tyto nejsou důvodnými.

Nss sefrvává i tu na právních názorech vyslovených již opětne, zejména v nálezu tohoto soudu Boh. 805 adm., že totiž předseda zšr-y při zrušování tříd podle § 9 zák. ze dne 3. dubna 1919 č. 189 Sb. není vázán jiným předpisem, než že smí na jednu třídu připadnouti nejvýše 80 žáků a že pomůcky, které pokládá za potřebné, může si opatřiti dle své volby, nejso vázán řízením předepsaným staršími zákony o zřizování škol.

Ze správních spisů jde, že podle výkazu podaného správou školy v M. dne 12. prosince 1921 a vidovaného místní školní radou v R. byla dvoutřídní obecná škola německá v M. navštěvována v školním roce 1918/19: 34 hochy a 46 děvčaty, roku 1919/20: 29 a 35 dětmi, 1920/21: 28 a 33 a v roce 1921/22: 26 a 31 dětmi.

Jest tedy zřejmo, že frekvence byla náležitě zjištěna a že ani podle tříletého průměru ani podle frekvenčních poměrů v roce 1921/22 frekvence celé školy zdaleka nedosahuje počtu 80 dětí a že ani nepatrné zvýšení frekvence, které podle tvrzení stížnosti nastalo, tohoto počtu nedosahuje.

K předpisu § 7, odst. 2 zák. ze dne 13. července 1922 č. 226 Sb., kterého se ostatně stížnost také ani nedovolává, v tomto případě přihlížeti ovšem nelze, poněvadž nař. rozhodnutí nutno posuzovati podle právního stavu, jaký byl v době jeho vydání; v té době však uvedený zákon č. 226/22 nebyl ještě vydán.

Není tedy nezákonné, že nař. rozhodnutím byla škola zredukována na jednotřídní a nelze pokládati rozhodnutí za nezákonné také ani proto, že redukcí tou bylo snad stíženo vyučování dětí, dokud ono stížení nepřekročilo právě onu míru, kterou zákon připouští, stanově jako nejvyšší frekvenci třídy počet 80 dětí.

Vzhledem k tomu bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2065.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (dávka ř. pro Čechy z r. 1915): Není nezákonné, jestliže úřad rekursní na základě rekursu strany obracejícího se proti výpočtu hodnoty nabývací, znova vyšetřil a vyšší cifrou zjistil cenu zcizovací.

(Nález ze dne 9. března 1923 č. 3433.)

Věc: Firma M. G. v L. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lka směnnou smlouvou ze dne 11. září 1918 nabyla 11 jednoduchých dolových měř, zapsaných v horní knize krajského soudu v Chebu č. — jako horní knihovní těleso za 9 dolových jednoduchých měř, zapsaných v téže horní knize č. —.

V řízení k vyměření dávky z přírůstku hodnoty byla soudním odhadem zjištěna pravoplatně hodnota jedné dolové míry k 1. lednu 1903

6.000 K a v době zcizení 11.600 K. Platebním rozkazem vyměřena dávka z přírůstku hodnoty 3.768.66 K a to na podkladě soudním odhadem zjištěné hodnoty nabývací 54.000 K a zcizovací 104.400 K.

Stížnost proti tomuto platebnímu rozkazu namítala, že správná nabývací hodnota dle posudku znalce činí 58.000 K, ježto celková výměra zmíněných dolových měr s přebytky činí 436.811 m² čili 9²/₃ dolových měr.

Žal. úřad vyhověl stížnosti a zvýšil nabývací hodnotu na 58.092 K, zároveň však zvýšil zcizovací hodnotu na 112.311 K 20 h a to proto, že vyměřovací úřad nevzal zřetele na přebytky, jak správně vytknuto ve stížnosti, kterýžto postup musí býti zachován z moci úřední také pokud se týče zcizovací hodnoty.

Následkem tohoto rozhodnutí byla dávka vyměřena na 4.054.24 K.

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Z Šů 5, 8 a 10 dávk. řádu, dle nichž vyměřovací úřady mají položit za základ vyměření dávky zjištěné ceny nabývací a zcizovací, nebo vyšetřené obecné hodnoty v době nabývací a v době zcizení, vyplývá, že dávk. řád stojí na principu materiální pravdy a že jest povinností úřadu, aby skutečnou cenu resp. hodnotu nabývací a zcizovací zjistil a položil za základ vyměření.

Podrobil-li úřad po stížnosti, již podal st-1 pro nesprávný výpočet nabývací hodnoty, nejen výpočet ten novému propočítání, nýbrž — když vzhledem k obsahu stížnosti vzešly mu pochyby o správnosti výše hodnoty zcizovací — také hodnotu tu v době zcizení a jevil-li se dle výše vyšetřených hodnot přírůstek hodnoty vyšší než před tím, nelze v postupu tom, se zákonem se zcela srovnávajícím, shledati žádnou nezákonnost ani reformatio in pejus.

Námítka ta jest tudíž neopodstatněná.

Jak spisy administrativními doloženo, byla soudním odhadem pravoplatně vyšetřena hodnota zcizovací 11.600 K j e d n é dolové míry; odporuje tudíž spisům námítka stížnosti, že znalec zcizovací hodnotu vyšetřil na jiném podkladě.

Vzal-li žal. úřad pro zjištění zcizovací hodnoty soudním odhadem vyšetřenou hodnotu zcizovací j e d n é dolové míry 11.600 K a dle toho se zřetelem na směněné také přebytky zcizovací hodnotu zjistil, měl pro tento postup dostatečný podklad a nelze shledati v tom vadu řízení, že neslyšel znovu stranu a znalce.

Protože žádná z námitek stížnosti nebyla shledána důvodnou, bylo stížnost zamítnouti.

Č. 2066.

Pozemková reforma: I. Vlastníkem substituční podstaty jest v případě fideikomisární substituce — fiduciár. — II. Oznámení o zamýšleném převzetí zabrané nemovitosti stížené fideikomisární substitucí stačí doručiti toliko fiduciáři.

(Nález ze dne 9. března 1923 č. 3721.)

Prejudikatura: Boh. 1311 adm.

Věc: Pavlína L. v L. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze (sen. pres. v. v. Vyšín) o zamýšlené převzetí zabraných nemovitostí.